

ע"פ 3683/17 - נועם ישראל זריהן,רותם זריהן,פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון
ע"פ 3683/17

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

המבקשים: 1. נועם ישראל זריהן
2. רותם זריהן
3. פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקשים: עו"ד רועי אטיאס

בשם המשיבה: עו"ד קרן רוט

החלטה

1. במסגרת ערעור המבקשים על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (ת"פ 17388-09-14, הכרעת הדין מפי כבוד השופט ד' רוזן, וגזר הדין מפי כבוד השופטת ל' מרגולין-יחידי), מונחת בפניי בקשה להורות על עיכוב ביצוע עונשי מאסר בפועל שהוטלו על מבקשים 1 ו-2.

מבקשים 1 ו-2, יחד עם אחרים, הורשעו לאחר שמיעת ראיות בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) וגרם חבלה חמורה בחבורה, לפי סעיפים 333 ו-335(א)(2) לחוק העונשין. מבקש 1 הורשע גם בהחזקת סכין שלא כדין ואיומים, עבירות לפי סעיפים 186(א) ו-192 לחוק העונשין, בהתאמה.

על-פי העובדות שנקבעו, המבקשים, אחים, הגיעו בחודש אוגוסט 2014 יחד עם אחרים לביתו של המתלונן בתל אביב. מבקש 1 הכה את המתלונן, כך שהלה נפל ארצה. בעוד המתלונן שרוע על הרצפה, המבקשים ואחרים הכוהו בגבו, בבטנו ובראשו. מבקש 2 אף הכה בראשו של המתלונן באמצעות קסדת אופנוע, ומבקש 1 בעט בראשו. במהלך האירוע, שלף מבקש 1 סכין קפיצית, פתח אותה ונופף בה מול אחיו של המתלונן. בעקבות המעשים, נגרמו למתלונן שברים מרוסקים בקירות הסינוס המקסילרי הימני וברצפת ארובת עין ימין, שבר כפול בלסת התחתונה וחבלות נוספות.

עמוד 1

הוא הורדם והונשם למשך 11 ימים, ונותח פעמים רבות.

על מבקש 1 נגזרו 25 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי ועונשים נוספים. על מבקש 2 נגזרו 25 חודשי מאסר בפועל, וכן הופעל עונש מאסר מותנה בסך 30 חודשים, מחציתם בחפיפה, כך שנקבע כי הוא ירצה בסך-הכל 40 חודשי מאסר בפועל. כן נגזרו עליו מאסר על תנאי ועונשים נוספים. יצוין כי עונש המאסר שהוטל על מבקש 3, קטין, בסך 10 חודשים, עוכב בהסכמה בהחלטה נפרדת. החלטה זו נוגעת לעיכוב עונשם של מבקשים 1-2 בלבד.

הסניגור מיקד את טיעונו בבקשה שבפניי בכך שסיכויי הערעור של המבקשים ביחס להכרעת הדין ולגזר הדין אינם מבוטלים. לשיטתו, יש למנוע מצב בו אם לא יעוכב ביצוע העונש - הערעור יהפוך לתיאורטי. בהתייחס להכרעת הדין, הפנה הסניגור בעיקר לטענות הערעור הנוגעות ליסוד הנפשי. נטען כי לא התקיימה במבקשים מודעות לאפשרות קרות החבלה החמורה. זאת לנוכח קביעת בית המשפט קמא כי לא ניתן לשלול שבשלב מסוים של האירוע, רכב שאינו קשור לתוקפים דרס את ראשו של המתלונן והוא שגרם לחבלות החמורות. עוד הפנה הסניגור לטענות הערעור הנוגעות להסתמכות על עדויות אביו ואחיו של המתלונן. בהתייחסו לגזר הדין, הפנה הסניגור בעיקר לטענות בדבר חומרת העונשים שנגזרו על המבקשים, גם בהשוואה למשתתפים אחרים באירוע. כן התייחס לצבירת חלק מעונש המאסר המותנה שהוטל על מבקש 2. לצד האמור, צוין כי עונשם של מעורבים אחרים באירוע עוכב בהסכמה עד להכרעה בערעור.

2. השיקולים הרלוונטיים להכרעה בעניין עיכוב ביצוע עונש מאסר הותוו בהלכת שוורץ, שניתנה על ידי הרכב מורחב של בית משפט זה (אָרְנוֹלְד שוּוֹרֶץ נ' מדינת ישראל, נד (2) 241 (2000)). הכלל הוא, כי אדם שהורשע בעבירה פלילית, ונגזר עונשו למאסר, יחל בריצוי העונש מיד לאחר מתן גזר הדין, וכי אין בעצם הגשת הערעור כדי לעכב את ביצוע העונש. יחד עם זאת, יש למנוע מצב בו בשל דחיית בקשת מערער לעיכוב ביצוע - זכות הערעור המוענקת לו תתייתר ותהפוך לתיאורטית.

בהינתן שיקולים אלה, איני מוצא להורות על עיכוב ביצוע במקרה דנא. מבלי לטעת מסמרות, ובזהירות הנדרשת במסגרת הדיונית של בקשה לעיכוב ביצוע, חלק מהטענות שהעלו המבקשים בערעור, למשל ביחס לעדויות האח והאב, נוגעות לממצאי עובדה ומהימנות. כידוע, בכגון דא אין זו דרכה של ערכאת הערעור להתערב. כך - ושוב, מבלי לקבוע עמדה - ביתר שאת בבקשה לעיכוב ביצוע, שאינה בגדר ערעור זוטא. ואמנם, חלקן האחר של הטענות, למשל ביחס לשאלת היסוד הנפשי לנוכח אפשרות פגיעת הרכב, בעלות אופי משפטי. ברם, אסתפק ואומר, כי בית המשפט קמא העניק משקל ממשי בהכרעתו לאפשרות שהפגיעות הקשות במתלונן נגרמו מפגיעת רכב שעבר בזירה. נקבע, כי אפשרות זו הייתה צפויה וכמעט מתבקשת, משעה שהמתלונן הוטל, מחוסר הכרה, על כביש, כתוצאה ממעשי המבקשים. יתר על כן, בעקבות אפשרות פגיעת הרכב, בית המשפט קמא לא הרשיע את המבקשים בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה שיוחסה להם בכתב האישום, אלא בעבירה של חבלה חמורה. לצורך הכרעה בבקשה זו בלבד, סבורני כי לא ניתן להתעלם מהתמונה הכללית, לפיה במסגרת אירוע בו הכו המבקשים את המתלונן, האחרון נפגע קשות. בהתייחס לטענות ביחס לגזר הדין, עולה כי בית המשפט קמא התייחס בגזר דינו לפערים בין חומרת מעשיהם של המבקשים לבין חומרת מעשיהם של מעורבים אחרים. כן ניתן משקל לאפשרות שהנזקים הקשים לא נגרמו באופן ישיר ממעשה התקיפה, אלא מפגיעת הרכב.

3. המסקנה מכל האמור היא כי אין מקום לעכב את עונשי המאסר שנגזרו על המבקשים. כמובן, במסגרת הערעור

יש לבחון את טענותיהם לגופן. ברם, דומה כי בשלב זה, סיכויי הערעור אינם גבוהים בשיעור המצדיק עיכוב ביצוע עונשי המאסר. גם אין בהתנהגות המבקשים במהלך המשפט כדי להטות את הכף לעבר תוצאה זו.

יחד עם זאת, ולשם האיזון, יש מקום להעניק עדיפות מסוימת לשמיעת התיק, תוך התחשבות בשיעור עונש המאסר בפועל שנגזר על המבקשים 1 ו-2: 25 ו-40 חודשי מאסר בהתאמה, בניכוי כשלושה חודש מעצר.

4. על המבקשים להתייצב לתחילת ריצוי עונשם בבימ"ר ניצן, ביום 15.8.2017, לא יאוחר מהשעה 9:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותם תעודת זהות או דרכון. על המבקשים לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס בטלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

ניתנה היום, כ"ד בתמוז התשע"ז (18.7.2017).

שׁוֹפֵט
